II

(Jogi aktusok, amelyek közzététele nem kötelező)

BIZOTTSÁG

A BIZOTTSÁG HATÁROZATA

(2004. március 16.)

az Olaszország által a piemontei őszibarack-termesztés válságának orvosolására létrehozni kívánt támogatásról

(az értesítés a C(2004) 473. számú dokumentummal történt)

(Csak az olasz nyelvű szöveg hiteles)

(2005/313/EK)

AZ EURÓPAI KÖZÖSSÉGEK BIZOTTSÁGA,

tekintettel az Európai Közösséget létrehozó szerződésre és különösen annak 88. cikke (2) bekezdésének első albekezdésére,

miután az érintetteket felkérték, hogy az említett cikk szerint véleményüket közöljék,

mivel:

I. ELJÁRÁS

(1) 2002. szeptember 20-i, 2002. szeptember 25-én iktatott levelével Olaszország Európai Unió melletti állandó képviselete a Bizottságnak bejelentett egy, a piemontei őszibarack-termesztés válságának orvoslását célzó támogatást.

(2) 2003. április 10-i, 2003. április 15-én iktatott és 2003. augusztus 7-i, 2003. augusztus 8-án iktatott leveleivel Olaszország Európai Unió melletti állandó képviselete megküldte a Bizottságnak azokat a kiegészítő információkat, melyeket az 2002. november 13-i és 2003. június 5-i leveleivel az olasz hatóságoktól kért.

(3) 2003. október 2-i levelével a Bizottság közölte Olaszországgal határozatát, hogy e támogatásokra vonatkozólag megindítja a Szerződés korábbi 88. cikkének (2) bekezdése szerinti eljárást.

(4) A Bizottság eljárás megindításáról szóló határozatát az *Európai Unió Hivatalos Lapjában* [1] tették közzé. A Bizottság felkérte az érintetteket, hogy a szóban forgó támogatással kapcsolatban terjesszék be véleményüket.

(5) A Bizottság nem kapott az érintettektől véleményt e tárgyban.

II. LEÍRÁS

(6) A vonatkozó intézkedésre a rossz idő és különösen a jégeső következményeként kerül sor, melyek 2002-ben Piemontét sújtották, kárt téve az őszibarack- és nektarinkultúrákban. Kezdetben 6 000 tonna gyümölcs (őszibarack és nektarin) piacról való kivonásáról történt intézkedés, komposztálási célra. Az olasz hatóságok szerint részesülni kellett volna a Szerződés 87. cikke (2) bekezdésének b) pontja alatti ideiglenes mentesítés adta előnyben.

(7) A kivonási tevékenységekre 2002. szeptember 25., 26., 27. és 30-án került sor, összesen 204,16 tonna barackra (értéke: 18 782 EUR) és 977,97 tonna nektarinra (értéke: 89 970,48 EUR) vonatkozóan. Összesen tehát 1 182,10 tonna gyümölcsöt vontak ki. Kivont kilogrammonként 0,092 EUR hozzájárulással számolva az intézkedésnek fenntartott támogatás 108 752 EUR volt.

[1] HL C 266., 2003.11.5., 3. o.

(8) A bejelentésben megadottak szerint az intézkedés által érintett, az Asprofrut [2] szövetséghez tartozó termelők a fent említett rossz idő miatt történelmi átlagtermelésük 30 %-át meghaladó veszteségét szenvedték el.

(9) Az utolsó három év tartományi átlagtermelése összesen 144 692 tonnát tett ki (86 059 tonna őszibarack és 58 633 tonna nektarin).

(10) A bejelentésben megadott információkból kivehető, hogy az állami támogatásért való folyamodást a következő tényezők indokolták:

— a gyümölcs- és zöldségpiac közös szervezéséről 1996. október 28-i 2200/96/EK tanácsi rendelet [3] minden egyes idényre az egyes termelői szervezetek által forgalmazott termékek 10 %-os maximális kivonási arányát irányozza elő, három százalékpontos túllépési lehetőséggel, azzal a feltétellel, hogy három év távlatában megvalósuljon a 10 %-os átlag,

— a tartomány termelői szervezetei a megengedett határok közt már éltek a három pontos túllépés lehetőségével.

III. A SZERZŐDÉS 88. CIKKÉNEK (2) BEKEZDÉSE SZERINTI ELJÁRÁS MEGINDÍTÁSA

(11) A Bizottság azért indította meg a Szerződés 88. cikkének (2) bekezdése szerinti eljárást, mert kétségei voltak a rendszer közös piaccal való összeegyeztethetőségével kapcsolatban.

(12) Az első szempont, mely a Bizottságot arra késztette, hogy kételkedjen a támogatás közös piaccal való összeegyeztethetőségében az volt, hogy – az olasz hatóságok és a Bizottság közt folyó levelezés folyamán szolgáltatott információk szerint – egyre világosabbá vált, hogy a válsághelyzetet létrehozó tény nem meteorológiai jelenség volt, hanem a kereskedelem kedvezőtlen alakulása, másként szólva olyan tényező, mely a mezőgazdasági tevékenység gyakorlásával összefüggő normál kockázatok közé tartozik (példaképpen 2003. augusztus 7-i levelükben az olasz hatóságok kijelentették, hogy a válsághelyzet sokkal inkább a piacnak tudható be, mint a termelés csökkenésének, továbbá a veszteséget forgalmi, nem pedig termelési mértékekkel számították – lásd a (13) bekezdést.

(13) A második szempont, mely a Bizottságot arra késztette, hogy kételkedjen a támogatás közös piaccal való összeegyeztethetőségében, az volt, hogy az olasz hatóságok, miután egy történelmi átlagtermeléshez viszonyított veszteséget említettek, elismerték, hogy a veszteségeket a vállalatok forgalmához viszonyítva számolták, míg a mezőgazdasági ágazatban nyújtott állami támogatásokról szóló közösségi iránymutatások (a továbbiakban: az iránymutatások) 11.3. pontja [4], mely a gazdálkodók kedvezőtlen időjárási viszonyok által okozott veszteségek miatti kártalanítását célzó támogatások értékelésének alapjául szolgál, a veszteségek olyan számítási módszerét írja le, mely a termelési veszteségekre vonatkozik (az „ár” tényező figyelembevételére csak akkor kerül sor, ha a termelési szintű veszteséget már meghatározták).

(14) A harmadik szempont, mely a Bizottságot arra késztette, hogy kételkedjen a támogatás közös piaccal való összeegyeztethetőségében, az volt, hogy az olasz hatóságok által szolgáltatott becslések alapján 2002-ben az átlagos őszibarack- és nektarintermelés többnek bizonyult az előző három évinél, míg az iránymutatások 11.3.1. pontja szerint a támogatás csak akkor megengedett, ha a kár eléri a hátrányos helyzetbe került területek szokásos termelésének 20 %-át és egyéb területek 30 %-át (mint ahogy a (9) bekezdésben áll, az említett eseményt megelőző három év tartományi átlagtermelése összesen 144 692 tonna volt – 86 059 tonna őszibarack és 58 633 tonna nektarin –; 2002-re 147 300 tonnára becsülik – 86 300 tonna őszibarack és 61 000 tonna nektarin).

(15) A negyedik szempont, mely a Bizottságot arra késztette, hogy kételkedjen a támogatás közös piaccal való összeegyeztethetőségében, azon évek kiválasztása volt, melyek az elszenvedett veszteség számításának céljából egy normál év termelésének meghatározására szolgáltak. Az iránymutatások 11.3.2. pontja szerint egy normál év bruttó termelését az előző három idény átlagos bruttó termeléséhez viszonyítva kell számolni, kivéve azokat az éveket, melyekben kedvezőtlen időjárási viszonyok miatt kompenzáció fizetésére került sor. Most az olasz hatóságok az elszenvedett veszteséget a fent említett rossz időt megelőző három évhez viszonyítva számolták, míg – ahogy saját maguk is elismerik – ha igaz is, hogy az őszibarack és a nektarin ágazatában nem nyújtottak semmilyen külön kártérítést, e két gyümölcsfajta termelőgazdaságai a szóban forgó három év folyamán kaptak kamatkedvezményeket a zord időjárás miatt bekövetkező károk megtérítéséhez nyújtott kölcsönökre, melyek az értékesíthető bruttó termelésnek legalább 35 %-át tették ki. Ezen információkkal szemben nehéz volt elképzelni, hogy az őszibarack- és nektarintermelést megkímélte volna a gazdaság egészét sújtó rossz időjárás, és ahogy az előbbiekből szükségszerűen következik, egy gazdálkodó, akinek gazdaságát az egészében sújtotta, egy támogatást az összes termelésére élvezhetett volna, csak az őszibarackéra és nektarinéra nem.

[2] Az olasz hatóságok információi szerint két termelői szervezet nyújtott be intervenciós kérelmet: az Asprofrut és a Lagnasco Group. Ez utóbbi később lemondott a megindított kereset folytatásáról.

[3] HL L 297., 1996.11.21., 1. o.

[4] Helyesbítéseket követően teljes egészében újra közzétették a HL C 232., 2002.8.12., 17. oldalán.

(16) Az ötödik szempont, mely a Bizottságot arra késztette, hogy kételkedjen a támogatás közös piaccal való összeegyeztethetőségében, a támogatások számítási módszerének alkalmassága volt. A nyújtandó támogatás összegének számításához (kilónként 0,092 EUR) az olasz hatóságok ugyanis kizárólag a friss kiszerelésű termékek 2002. szeptemberi piacának átlagárait használták (kilónként 0,5 EUR a nektarinra és 0,45 EUR az őszibarackra), és nem az esemény évét megelőző három év átlagárait – kivéve mindazokat az éveket, amelyekben a kedvezőtlen időjárási viszonyok következtében kompenzáció fizetésére került sor –, ahogy az iránymutatások 11.3.2. pontja előírja. Ugyanezen hatóságok szerint ennek a módszernek lehetővé kellett tennie a gazdálkodók által elszenvedett veszteségek túlkompenzálásának elkerülését, feltéve hogy a kár a termékek hiányzó értékesítésének volt tulajdonítható, és egy kiló termék önköltségi ára a piaci árnak körülbelül 50 %-ára volt becsülhető. Ezen információk alapján a Bizottság nem tehetett mást, minthogy megállapította, hogy az iránymutatások 11.3.2. pontjának rendelkezéseit nem tartották be, és azt a következtetést vonja le, hogy úgy tűnik, hogy a támogatás nem termelési veszteségnek, hanem a piac kedvezőtlen alakulásával összefüggő veszteségnek tulajdonítható károk kompenzálására irányul.

(17) Ezenkívül a Bizottság kétségeit fejezte ki a támogatások számítási alapjának alkalmasságával kapcsolatban, mert az olasz hatóságok nem szolgáltak semmilyen pontosítással sem a rossz idő miatt felmerült, nem a gazdálkodók által viselt költségek levonásáról, sem a biztosítási kötvény keretében esetlegesen fizetett összegek és az esetlegesen kapott közvetlen támogatások levonásáról, míg ezeket a levonásokat az iránymutatások 11.3.2. és 11.3.6. pontja előírja.

(18) A hatodik szempont, mely a Bizottságot arra késztette, hogy kételkedjen a támogatás közös piaccal való összeegyeztethetőségében, az iránymutatások 11.3.8. pontjában álló rendelkezések betartásával függ össze, melyek szerint amikor a támogatást egy termelői szervezetnek folyósítják, annak összege nem haladhatja meg a gazdálkodó által elszenvedett tényleges kárt. A tényleges veszteség ismerete a fentiekben felidézett kétségeket (forgalmi és nem termelési veszteség; a veszteségek nem teljesen megbízható számítási módszere) figyelembe véve kérdésessé vált. Ezenkívül mivel az olasz hatóságok jelezték, hogy a termelői szervezet a támogatást a gazdálkodóknak teljes egészében ki fogja folyósítani, miután abból levonta az általa viselt költségek összegét, a Bizottság további pontosítások hiányában, nem tudta meghatározni, hogy a kérdéses költségek, melyek természetét nem részletezték, nem túlzottak-e, és hogy az érintett termelői szövetkezetnek folyósított támogatást a termelőknek az általuk elszenvedett károkkal arányosan fogják-e továbbutalni.

(19) A hetedik szempontot, mely a Bizottságot arra késztette, hogy kételkedjen a támogatás közös piaccal való összeegyeztethetőségében, azon szabályok megsértésének feltételezése képezi, melyek a gyümölcs és zöldségpiac közös szervezését szabályozzák, és melyeket a 2200/96/EK rendelet alkotott meg. Feltéve ugyanis, hogy Piemonte tartomány termelői szervezetei már kimerítették a fent idézett rendelet (lásd a 10. pontot) által előirányzott kivonási lehetőségeket, az állami támogatás nyújtása olyan kivonásokhoz, melyek a meghatározott lehetőségek túllépéséhez vezetnek, ellentétes lett volna azokkal a szabályokkal, melyek a gyümölcs- és zöldségpiac közös szervezését szabályozzák, és ebből következően megzavarodott volna a közös piac rendezett működése. Az iránymutatások 3.2. pontja alapján a Bizottság semmilyen esetben sem hagyhat jóvá egy olyan támogatást, mely összeegyeztethetetlen azokkal a rendelkezésekkel, melyek a közös piaci szervezést szabályozzák, vagy mely ez utóbbi helyes működését zavarná.

(20) Végül a Bizottság elegendő információ hiányában nem tudta megvizsgálni, hogy a támogatást már folyósították-e, és az más, ugyanilyen célú támogatásokkal halmozható-e vagy sem.

IV. **OLASZORSZÁG VÉLEMÉNYE**

(21) 2004. január 16-i, 2004. január 19-én iktatott levelével Olaszország Európai Unió melletti állandó képviselete megküldte az olasz hatóságok egyik levelét, melyben ez utóbbiak közölték a szóban forgó támogatásokkal kapcsolatban a Szerződés korábbi 88. cikkének (2) bekezdése szerinti eljárás megindítására vonatkozó észrevételeiket.

(22) A nem a gazdálkodó által viselt költségek levonására vonatkozóan (lásd a 17. pontot), az olasz hatóságok hangsúlyozták, hogy mivel nem hiányos termelési problémáról van szó, a megművelés összes fázisát véghezvitték, és állták az ezekkel járó költségeket.

(23) Arra a szükségességre vonatkozóan, hogy az elszenvedett veszteség túlkompenzálása elkerülhetővé váljon (lásd a 15. és 16. pontokat), az olasz hatóságok kijelentették, hogy a használt számítási módszer alkalmatlanságától függetlenül, úgy vélik, hogy olyan összegű adatokkal szolgáltak, melyek nagyon valószínűtlenné tesznek bármilyen túlkompenzálási formát, megerősítve továbbá, hogy szemben a támogatás összege és az alkalmazott piaci ár közti aránytalansággal és azzal a ténnyel, hogy az önköltségi ár a fenti piaci árnak körülbelül a felének felel meg, nehéz azt gondolni, hogy az ágazat veszteségei azért voltak túl szerények, hogy támogatást lehessen nyújtani.

(24) Végül az iránymutatások 11.3.8. pontjában álló rendelkezések betartására vonatkozóan (lásd a 18. pontot), az olasz hatóságok kijelentették, hogy a támogatást a termelői szervezet tagjai az elszenvedett kár függvényében (a leadott mennyiség függvényében meghatározva) fogják felosztani, és hogy intézkedni fognak arról, hogy a termelői szervezet által megtartott támogatásrész kizárólag az általa fedezett valós költségek fedezetére szolgáljon.

(25) Olaszország Európai Unió melletti állandó képviseletének 2004. január 16-án küldött levele továbbá tartalmazza azon termelői szervezet reagálását, mely alkalmas arra, hogy a támogatásban részesüljön (Asprofrut). Ez utóbbi kijelenti, hogy a 2002. évi idény különösen nehéz volt főként a tartományon belüli augusztus havi éghajlati viszonyok és a szokásosan ügyfeleik között lévő középeurópai országokra ugyanezen időszakban zúduló rossz időjárás miatt. Hangsúlyozza, hogy kérték, és el is érték a tartománynál a jégeső által nem károsított és a kereskedelmi forgalomba hozatalról szóló közösségi szabályozásoknak megfelelő termés piacról való kivonását, a kivonási kérelem benyújtásának időpontja és az említett tulajdonképpeni kivonási tevékenység megkezdése között bekövetkező romlás miatt akár ipari terméknek aláminősítve is.

V. A TÁMOGATÁS ÉRTÉKELÉSE

(26) A Szerződés 87. cikkének (1) bekezdése alapján az államok által vagyis állami forrásokból bármilyen formában nyújtott támogatások, melyek néhány vállalatnak vagy néhány termelési ágazatnak kedvezve torzítják a versenyt, vagy a verseny torzításával fenyegetnek, a közös piaccal összeegyeztethetetlenek, mégpedig annyiban, amennyiben a tagállamok közti kereskedelmet korlátozzák. A tárgyi intézkedés ennek a definíciónak abban az értelemben felel meg, hogy bizonyos termelési ágazatokra vonatkozik és Olaszország szóban forgó termelési ágazatokban elfoglalt helye miatt korlátozhatja a kereskedelmet (2001-ben Olaszország az Unió második őszibaracktermelője és első nektarintermelője volt).

(27) Mindazonáltal a Szerződés 87. cikkének (2) és (3) bekezdésében foglalt esetekben bizonyos intézkedések, kivételként, a közös piaccal összeegyeztethetőnek tekinthetők.

(28) Jelen esetben az olasz hatóságok kifejtették, hogy a szóban forgó termékekben keletkezett károk kedvezőtlen éghajlati viszonyoknak voltak tulajdoníthatók.

(29) Amint már a 12. pontban megemlítésre került, az olasz hatóságokkal folytatott levelezés folyamán a Bizottság annak megállapítására jutott, hogy a válsághelyzetet létrehozó tény nem egy meteorológiai jelenség volt, hanem a piac kedvezőtlen alakulása, másként szólva egy olyan paraméter, mely a mezőgazdasági tevékenység gyakorlásával összefüggő normál kockázatok közé tartozik.

(30) A Szerződés korábbi 88. cikkének (2) bekezdése szerinti eljárás megindítását követően az olasz hatóságok által megküldött vélemények nem tartalmaztak semmi olyan elemet, mely szerint ez az elképzelés kevésbé elfogadhatónak lehetett volna tekinthető. Ellenkezőleg, hivatkozva az olasz hatóságok tájékoztatásaira, melyek szerint, feltéve hogy a válság nem hiányos termelési problémának tulajdonítható, a megművelés összes szakaszát véghezvitték, és különösen hivatkozva az Asprofrut szervezet magyarázataira, mely azt nyilatkozza, hogy kérte, és el is érte a tartománynál a jégeső által nem károsított és a kereskedelmi forgalomba hozatalról szóló közösségi szabályozásoknak megfelelő termés piacról való kivonását, a kivonási kérelem benyújtásának időpontja és a tulajdonképpeni említett kivonási tevékenység megkezdése között bekövetkező romlás miatt akár ipari terméknek aláminősítve is (lásd a 22. és 25. pontokat), a Bizottság nem tehet mást, minthogy továbbra is kételkedik a támogatást kiegészítő kivonási tevékenység és a rossz időnek tulajdonítható termelési veszteség közti összefüggésben. Az intézkedés inkább a piac kedvezőtlen alakulásával, másként szólva egy olyan eseménnyel összefüggőnek bizonyul, mely a mezőgazdasági tevékenység gyakorlásával összefüggő normál kockázatok közé tartozik.

(31) A 13., 14. és 15. pontban említett kétségeket illetően, melyek mindegyike a veszteségek számítási módszerének alkalmasságára vonatkozik, akkor is, ha a Bizottságnak figyelembe kellene vennie a természeti csapásoknak tulajdonított veszteségek miatti kártérítés tárgyában az olasz hatóságok által felvázoltakat, figyelmen kívül hagyva a 30. pontban kifejtett észrevételeket, e hatóságok véleményeiben nem találhatna semmilyen információt, mely lehetővé tenné számára, hogy igazolást találjon egy, a termelés helyett inkább a forgalmon alapuló veszteségszámítási módszer alkalmazására, valamint a viszonyítási évek kiválasztására.

(32) A számítási módszer kiválasztására vonatkozólag ugyanis hangsúlyozni kell, hogy ha az iránymutatások 11.3.2. pontja számol egy az elvárt veszteségszámítási módszertől eltérő módszer alkalmazásának lehetőségével, ennek a másik módszernek egy termelési veszteségnek a meghatározását kell lehetővé tennie (lásd az alapelvet [5]), mely szerint „a Bizottság el fogja fogadni … a normál termelés alternatív számítási módszereit, beleértve a tartományi viszonyítási értékeket, feltéve, ha megállapításra került, hogy ezek az értékek reprezentatívak és nem túlságosan magas hozamokon alapulnak"). A forgalomra való hivatkozás az iránymutatások 11.3.2. pontjában foglalt rendelkezések alapján ugyanakkor nem nyer bizonyságot.

(33) A Bizottság megjegyzi továbbá, hogy 2004. január 16-i levelükben az olasz hatóságok az elszenvedett károk számításához használt viszonyítási évek kiválasztása tekintetében nem hoztak fel semmilyen mentséget, és nem is tisztázták, hogyan lehetséges egy 20 és 30 %-os termelési veszteség, míg a tartomány termelési becslései 2002. évre a veszteségek számításához viszonyításul használt három év termelésénél magasabbat eredményeztek.

[5] Az iránymutatások 11.3.2. pontja. Lásd a 4. lábjegyzetet.

(34) Ezen információs elemek hiányában a Bizottságnak még mindig nincs tudomása arról, hogy az olasz hatóságok miért használtak viszonyítási évként olyan éveket, melyek során, – ahogy saját maguk is helybenhagyják – bizonyos őszibarack- és nektarintermelő üzemek a rossz idő miatt bekövetkező károk megtérítéséhez nyújtott kölcsönökre kamattámogatásokat kaptak, melyek az értékesíthető bruttó termelésnek legalább 35 %-át tették ki (amint a 15. pontban megemlítésre került), nehéz elképzelni, hogy az őszibarack- és nektarintermelést megkímélte volna a gazdaság egészét sújtó rossz időjárás, ahogy az előbbiekből szükségszerűen következik, egy gazdálkodó, akinek gazdaságát az egészében sújtotta, egy támogatást az összes termelésére élvezhetett volna, csak az őszibarackéra és nektarinéra nem. A Bizottságnak továbbá nincs tudomása arról, hogyan tudtak az olasz hatóságok egy 20 vagy 30 %-os veszteséget egy éghajlati eseménnyel igazolni, míg azon túl, hogy a 2002. évi termelés becslései kedvezőbbnek bizonyultak a három viszonyításként használt évre vonatkozó számoknál, az Asprofrut szervezet véleményeiből következik, hogy az átvett termékeket nem jégeső tette tönkre, hanem azokat ipari termékeknek minősítették alá a kivonási kérelem benyújtásának időpontja és a tulajdonképpeni említett kivonási tevékenység megkezdése között bekövetkező romlás miatt (lásd a 31. pontot).

(35) Ezen összefüggésben a Bizottság, akkor is, ha helytállónak tekinthette volna a természeti csapásoknak tulajdonított veszteségek miatti kártérítés tárgyában az olasz hatóságok által felvázoltakat, mindenképpen továbbra is kételkedett volna a támogatásra való jogot szolgáltató veszteségküszöb számítási módjainak alkalmasságában, e küszöb túllépésében és abban, hogy az őszibarack- és nektarintermelők az iránymutatások 11.3. pontja alapján támogatáshoz hozzájuthatnak-e. A forgalom alkalmazását illetően (másként szólva, egy olyan paraméterét, melyet tisztán az éghajlati eseménnyel összefüggésben kerül alkalmazásra), nem tesz mást, minthogy megerősíti a 30. pont megállapítását, vagyis hogy, a támogatást kiegészítő kivonási intézkedés inkább a piac kedvezőtlen alakulásával, másként szólva egy olyan eseménnyel összefüggőnek tűnik, mely a mezőgazdasági tevékenység gyakorlásával összefüggő normál kockázatok közé tartozik.

(36) A 16. pontban említett kétségeket illetően, melyek a támogatások számítási módszerének alkalmasságára vonatkoznak, 2004. január 16-i levelükben maguk az olasz hatóságok is elismerték saját támogatásszámítási módszerük alkalmatlanságát, mielőtt hangsúlyozták, hogy a megadott számoknak a Bizottság számára lehetővé kellett tenniük annak megállapítását, hogy nem kerülhetett sor az elszenvedett veszteségnek túlkompenzálására. Ebben az esetben is, ha a Bizottság helytállónak tekinthette volna a természeti csapásoknak tulajdonított veszteségek miatti kártérítés tárgyában az olasz hatóságok által felvázoltakat, a számítási módszer elismert alkalmatlanságával szemben nem tudott volna mást tenni, minthogy kételkedik az előirányzott támogatás közös piaccal való összeegyeztethetőségében.

(37) Valójában az alapvető probléma még egyszer abban áll, hogy – amint az olasz hatóságok kijelentették – az érintett gazdaságok által elszenvedett kár a termék hiányos értékesítésének tulajdonítható (lásd a 16. pontot) és nem annak hiányos termelésének (lásd a 30. pontot). Ezért a Bizottság nem tehet mást, minthogy – még egyszer – kételkedik abban, hogy az előirányzott támogatás más célokra szolgál, mint a piac kedvezőtlen alakulásának tulajdonítható bevételkiesés megtérítése, mely a mezőgazdasági tevékenység gyakorlásával összefüggő normál kockázatok közé tartozik.

(38) A 17. és 18. pontban kifejtett kétségeket illetően (a támogatások számítási alapjának alkalmasságára vonatkozólag, mivel az olasz hatóságok nem szolgáltak semmilyen pontosítással sem a rossz idő miatt felmerült, nem a gazdálkodó által viselt költségek, sem pedig az egy biztosítási kötvény keretében esetlegesen kifizetett összegek és az esetlegesen kapott támogatások levonásáról), a Bizottság tudomásul veszi, hogy 2004. január 16-i levelükben az olasz hatóságok megelégedtek annak pontosításával, hogy a támogatásból, melyet nyújtani szándékoznak, nem kellene levonni a nem a gazdálkodó által állt költségeket, mert mivel nem hiányos termelési problémáról van szó, a megművelés összes szakaszát véghezvitték, és állták az ezekkel járó költségeket.

(39) E válasszal szemben a Bizottság megállapítja, hogy, ha fel is vetették a gazdálkodók által nem viselt költségek esetleges levonásának kérdését, viszont nem szolgáltak semmilyen pontosítással az esetlegesen fizetett közvetlen támogatások és egy biztosítási kötvény keretében kapott bármely más összeg levonásáról. Ha a Bizottság helytállónak ítélhette volna meg az olasz hatóságok több ízben már említett állítását, ez pontosítások hiányában, önmagában csak arra lett volna elég, hogy az intézkedés közös piaccal való összeegyeztethetőségével kapcsolatban általa táplált kétségeket továbbra is fenntartsa, mivel nem lehetett volna biztos abban, hogy az iránymutatások 11.3. pontjában foglalt összes feltételt betartották.

(40) A 18. pontban említett kétségekre vonatkozóan, melyek az iránymutatások 11.3.8. pontjának betartásával állnak összefüggésben, a Bizottság tudomásul veszi az olasz hatóságok által megküldött pontosításokat, melyek szerint a támogatást a termelői szervezet tagjai által elszenvedett kár függvényében fogják felosztani (a leszállított mennyiség függvényében) és ugyanezen hatóságok fogják felügyelni, hogy támogatásnak a termelői szervezet által megtartott része kizárólag az általa viselt tényleges költségek fedezésére szolgáljon. Ezen helyzet alapján, a Bizottság akkor is, ha az olasz hatóságok fent idézett állítását helytállónak tarthatta volna, nem tehetett mást,

minthogy továbbra is kételkedett az iránymutatások 11.3.8. pontjában álló rendelkezések betartásában, feltéve, hogy a leszállított mennyiség nem lett volna az elszenvedett veszteség meghatározásának objektív tényezője, mivel a kivonási tevékenységek arra a gyümölcsre terjedtek ki, melyben a jégeső nem tett kárt, de melyet a kivonási kérelem benyújtásának időpontja (lásd a 30. pontot) és a tulajdonképpeni említett kivonási tevékenység megkezdése között bekövetkező romlás miatt ipari termékké minősítettek alá és mert, az az Asprofrut termelői szervezet által állt költségek természetéről egyébként kért információk hiányában, nem lehetett biztos abban, hogy ez utóbbiakat nem értékelték-e túl, mely e szervezet javára működési hozzájárulás nyújtásához vezetett volna.

(41) A 19. pontban kifejtett kétségekre vonatkozóan, melyek azon szabályok megsértésének feltételezéséből erednek, melyek a gyümölcs- és zöldségpiac közös szervezését szabályozzák és melyeket a 2200/96/EK rendelet alkotott meg, a Bizottságnak meg kell állapítania, hogy az olasz hatóságok nem adtak elő semmilyen érvelést, mely lehetővé teszi ezen feltételezés cáfolását. Látva azt az összefüggést, melyben a kivonás végrehajtásra került, vagyis egy olyan időpontban, melyben Piemonte termelő szervezetei már kimerítették a fenti szabályozás (lásd a 10. pontot) által előirányzott kivonási lehetőségeket, a Bizottság nem tehet mást, minthogy azt a következtetést vonja le, hogy állami támogatás nyújtása olyan kivonásokhoz, melyek a meghatározott lehetőségek túllépésével járnak, ellentétes lenne azon szabályokkal, melyek a gyümölcs- és zöldségpiac közös szervezését szabályozzák, és ebből következően megzavarodna a közös piac rendezett működése.

(42) Végül, ami a támogatás fizetésének kérdését és az esetleges halmozódást illeti, a Bizottság megjegyzi, hogy 2004. január 16-i levelükben az olasz hatóságok pontosították, hogy a támogatást nem folyósították, és az Asprofrut termelői szervezet megerősítette, hogy nem kapott semmilyen összeget. Nem érkezett azonban semmilyen válasz a támogatás más ugyanezen célokat szolgáló támogatásokkal való halmozódásának lehetőségére vonatkozóan. Most egy esetleges halmozódás az említett veszteség túlkompenzálásához vezethetne, mely ellentétes az iránymutatások 11.3. pontjának rendelkezéseivel.

VI. **KÖVETKEZTETÉSEK**

(43) A fenti észrevételek igazolják, hogy az Asprofrut termelői szervezet javára egy őszibarack- és nektarinkivonási tevékenység fedezetére előirányzott támogatás nem tekinthető éghajlati viszonyoknak tulajdonított veszteségek kompenzálására szolgálónak, hanem bizonyos termelők javára egy kártérítési eszközt képez a piac kedvezőtlen alakulásának tulajdonított bevételkiesésekhez, mely a mezőgazdasági tevékenységgel összefüggő normál kockázatok közé tartozik. Egy, a mezőgazdasági tevékenységgel összefüggő normál kockázat támogatással való lefedése egyenértékű a kedvezményezettnek vagy kedvezményezettek számára biztosított, a közös piaccal összeegyeztethetetlen működési támogatás nyújtásával.

(44) Akkor is, ha a természeti csapásoknak tulajdonított veszteségek miatti kártérítés tárgyában az olasz hatóságok által felvázoltakat helytállónak lehetett volna tekinteni, az ugyanezen hatóságok által szolgáltatott magyarázatokban túl sok homályos pont van ahhoz, hogy a Bizottság úgy vélhesse, hogy a támogatást az iránymutatások 11.3. pontjában lévő rendelkezések betartásával nyújtották. Ebből a szempontból a támogatás nem élvezhette volna, tehát sem az olasz hatóságok által hivatkozott a Szerződés korábbi 87. cikk (2) bekezdésének b) pontjában álló kivételszabály, sem pedig a 87. cikk (3) bekezdésének c) pontja által előirányzott kivételszabály előnyeit, feltéve ha nem járult volna hozzá az ágazat fejlődésének előmozdításához. Az tehát a közös piaccal összeegyeztethetetlen lett volna.

(45) Végül fennáll a 2200/96/EK rendeletben foglalt rendelkezések megsértésének feltételezése. Mivel a kivonásra egy olyan időpontban került sor, amikor Piemontében a termelői szervezetek számára kimerültek a kivonási lehetőségek, egy támogatás nyújtása olyan tevékenység finanszírozásához, mely a gyümölcs- és zöldségpiacok európai szinten történő szabályozására szolgáló rendelet által meghatározott határértéket meghaladja, e piacok rendezett működésének megzavarását kockáztatná. Az iránymutatások 3.2. pontja alapján a Bizottság semmilyen esetben sem hagyhat jóvá egy olyan támogatást, mely a közös piaci szervezést szabályozó rendelkezésekkel összeegyeztethetetlen vagy mely ez utóbbi helyes működését zavarná. A támogatást tehát a közös piaccal összeegyeztethetetlennek kell tekinteni.

(46) Nincs szükség arra, hogy a Bizottság elrendelje a támogatás visszafizetését, mivel ez utóbbit nem folyósították,

ELFOGADTA EZT A HATÁROZATOT:

1. cikk

A 108 752 euró összegű állami támogatás, melyet Olaszország azért kíván megvalósítani, hogy orvosolja Piemonte tartomány őszibarack-termelésének válságát, összeegyeztethetetlen a közös piaccal.

A szóban forgó támogatás ezért nem kerülhet megvalósításra.

2. cikk

Olaszország a jelen határozat kézbesítésétől számított két hónapon belül közli a Bizottsággal az alkalmazott harmonizációs intézkedéseket.

3. cikk

Ennek a határozatnak a címzettje az Olasz Köztársaság.

Kelt Brüsszelben, 2004. március 16-án.

a Bizottság részéről

Franz FISCHLER

a Bizottság tagja